

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: X, narozený dne X
bytem X

proti
žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí
sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 4. 2024, č. j.: MPSV-2024/84603-911,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 4. 2024, č. j.: MPSV-2024/84603-911, jímž bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s.ř.“), zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky pro hlavní město Prahu ze dne 27. 1. 2024, č. j.: 200549/24/AB, kterým byla podle ustanovení § 61 odst. 2 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře (dále jen „z.s.p.“), zamítnuta jeho žádost o přiznání dávky státní sociální podpory – příspěvek na bydlení ode dne 4. 7. 2023.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě namítal, že mu byla opakovaně upřena možnost se vyjádřit k podkladům správního řízení. Žalovaný se dále dopustil chybného zařazení X. do okruhu posuzovaných osob. Žalobce tvrdí, že byl jeho vztah s X. včas upřesněn tak, že není jeho otcem. Tuto skutečnost lze dovodit tím, že žalovaný opak neprokázal doložením veřejné listiny. Žalobce několika telefonickými hovory a při osobním jednání žalovaného informoval o tom, že byla dohoda o péči mezi matkou dítěte a žalobcem zrušena ke dni 1. 10. 2023. Žalobce dále tvrdí, že reakce na doplnění výzvy nemusí být v jeho případě úplná, jelikož mnohé skutečnosti vyžadované správním orgánem byly již doloženy nebo nejsou pro řízení potřebné. V závěru žalobce uvádí, že se odvolací správní orgán nevypořádal důkladně s jeho námitkami týkajícími se chybného posouzení předložených dokladů o úhradě nákladů na bydlení. Žalobce navrhl zrušit napadené rozhodnutí za současného vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

3. Žalovaný se k žalobě vyjádřil poté, co shrnul průběh správního řízení. Žalobce nesplnil u prvoinstančního orgánu výzvu, aby doložil skutečnosti stran předmětného bytu, podnájemních smluv, z nichž jedna se částečně překrývala s vlastnictvím žalobce k témuž bytu, a nákladů na bydlení. Žalobce na výzvu reagoval, ale všechny potřebné skutečnosti nedoložil. V případě rozporných skutečností měnil svá tvrzení a poukazoval na neplatnost dohod. Některé z dokladů zaslal až po vydání prvoinstančního rozhodnutí, proto nemohly být prvoinstančním orgánem zohledněny. Odvolací správní orgán se následně s prvoinstančním orgánem ztotožnil, jelikož žalobce po opakované výzvě relevantní dokumenty nedoložil. Dle žalovaného žalobce nedoložil vyúčtování elektrické energie, nedoplnil společně posuzované osoby a doklady o příjmu za tyto osoby, povolení k pobytu nezletilého dítěte, případně žádost o povolení k pobytu. V otázce nezletilého dítěte žalovaný konstatuje, že vycházel z doložené dohody mezi matkou dítěte a žalobcem uzavřenou dne 1. 10. 2023, žalobcovým vysvětlením druhu pobytu dítěte, letenkami a potvrzením o lékařské péči a žádostí o lékařský příspěvek. Žalovaný uvádí, že ohledně námitek žalobce stran vyřazení dítěte z okruhu společně posuzovaných osob prvoinstanční orgán nepochybil, jelikož sám žalobce uváděl rozporné skutečnosti a zároveň nedosvědčil, že s ním dítě v domácnosti nežije. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.
4. Žalobce posléze podal repliku, v níž zopakoval své žalobní body. Konstatoval, že správní orgán neposkytl možnost se k podkladům vyjádřit. Žalobce dále tvrdil, že se žalovaný nevypořádal s prokazováním otcovského vztahu. Žalobce se domnívá, že správní orgán musí pro zařazení do okruhu společně posuzovaných osob prokázat vztah mezi ním a dítětem. Pro takové zařazení ale neexistuje žádný důkaz ani platná soukromá listina. Žalobce konstatuje, že změnil své vyjádření týkající se otcovství jasně a srozumitelně, nemohl tedy vzniknout rozpor či nesrovnalost v jeho tvrzeních. Žalobce v závěru shrnuje, že žalovaný nebyl schopen prokázat formální nedostatky jím doložené dokumentace.

IV. Obsah správního spisu

5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 4. 10. 2023 podal žalobce u správního orgánu I. stupně žádost o poskytnutí příspěvku na bydlení ode dne 4. 7. 2023.
6. Dne 6. 11. 2023 žalobce převzal výzvu Úřadu práce České republiky - krajské pobočky pro hlavní město Prahu ze dne 6. 11. 2023, č. j.: 1817092/23/AB, aby ve smyslu ust. § 61 odst. 2

z.s.p. do osmi dnů předložil upřesnění okruhu společně posuzovaných osob, doklad o tom, že je nezletilému dítěti vyřizováno státní občanství a trvalý pobyt na území ČR, potvrzení stavebního odboru o rekolaudaci prostoru, souhlas vlastníka bytu s podnájmem, rozpis podnájemného v souladu s § 25 odst. 1 z.s.p. Ve výzvě byl žalobce poučen, že pokud nesplní povinnost předložit uvedené dokumenty, dávka mu nebude přiznána.

7. Dne 24. 11. 2023 žalobce, po doložení jen části dokumentů, převzal další výzvu Úřadu práce České republiky – krajské pobočky pro hlavní město Prahu ze dne 24. 11. 2023, č. j.: 1938273/23/AB, aby ve smyslu ust. § 61 odst. 2 z.s.p. do osmi dnů předložil doklady o uhrazení služeb spojených s užíváním bytu za 2. a 3. čtvrtletí 2022, doklady o uhrazení elektřiny, včetně rozpisu plateb od dodavatele elektřiny za 2. a 3. čtvrtletí 2023, nájemní či podnájemní smlouvu, evidenční list plateb na majitele bytu a doplnil do žádosti matku a dítě včetně dokladu o výši společného čtvrtletního příjmu posuzovaných osob za 2. a 3. čtvrtletí 2023. Ve výzvě byl žalobce poučen, že pokud nesplní povinnost předložit uvedené dokumenty, dávka mu nebude přiznána.
8. Protože náležitosti nebyly kompletní ani nadále, byla žalobci zaslána a téhož dne doručena ještě jedna výzva Úřadu práce České republiky – krajské pobočky pro hlavní město Prahu ze dne 5. 12. 2023, č. j.: 1996619/23/AB, měl být vysvětlen rozpor v dokladech o uhrazení nákladů jako podnájemce, když v některých z doložených období byl žalobce ještě vlastníkem nemovitosti, v dalších obdobích pak dokládal za stejný měsíc platbu jak paní X., tak panu X., zároveň měl doplnit do žádosti dítě a doložit mj. vyúčtování elektřiny, jelikož chyběla první strana, dále vyplněné a podepsané formuláře doklad o výši čtvrtletního příjmu pro dítě za 2. a 3. čtvrtletí 2023 a doklad o podání žádosti o povolení pobytu pro dítě. Ve výzvě byl žalobce poučen, že pokud nesplní povinnost předložit uvedené dokumenty, dávka mu nebude přiznána.
9. Jelikož žalobce neosvědčil rozhodné skutečnosti pro nárok na dávku příspěvek na bydlení, vydal prvoinstanční orgán rozhodnutí ze dne 27. 1. 2024, č. j.: 200549/24/AB, kterým byla zamítnuta jeho žádost o přiznání dávky státní sociální podpory – příspěvek na bydlení ode dne 4. 7. 2023.
10. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž namítal, že žádost o poskytnutí příspěvku na bydlení se skládala ze dvou částí – užívání bytu na základě vlastnického práva (červenec 2023 až část srpna 2023) a druhá se týkala podnájemní smlouvy od pana X. se souhlasem vlastníka. Žalobce dále rozebíral některé body uvedené ve výzvě k doplnění žádosti, na základě kterých mu žádost nebyla přiznána. K prvnímu bodu, kdy byl vyzván k doložení první strany faktury za elektrickou energii, uvedl, že ji neměl a nebylo mu sděleno, že nedoložením vzniká problém. Na jeho proaktivní telefonáty prvoinstanční orgán nereagoval a žádný e-mail na sebe neposkytl. K druhému bodu výzvy, kdy byl vyzván k doložení dokladu o uhrazení služeb spojených s užíváním bytu za období 4/2023, 5/2023, 6/2023, 7/2023 žalobce sdělil, že toto již bylo prokázáno. K třetímu bodu výzvy, kdy byl žalobce vyzván k doložení dokladů o uhrazení elektřiny za období 4/2023, 5/2023, 6/2023, 7/2023 sdělil, že toto doložil ročním vyúčtováním. Ke čtvrtému bodu výzvy, kdy byl vyzván k doložení dokladu o podání žádosti o povolení pobytu pro dítě X., nar. X., uvedl, že všechny dostupné doklady ohledně dítěte byly již doloženy (návštěvy a ošetřování/registrace u dětského lékaře, potvrzení o podané žádosti o udělení českého občanství). Žalobce se domníval, že počet osob v bytě (1 zletilá osoba nebo 1 zletilá osoba a roční dítě bez příjmu) nemá vliv na nárok na dávku příspěvek na bydlení. K pátému bodu výzvy, kdy byl vyzván

k doplnění žádosti o prominutí podmínky trvalého pobytu uvádí, že toto již dokládal a zastupujícímu řediteli úřadu práce se k tomu vyjadřuje na základě podané stížnosti.

11. Žalovaný vydal žalobou napadené rozhodnutí ze dne 3. 4. 2024, v jehož odůvodnění uvedl, že účastník řízení je povinen objasnit veškeré skutečnosti, které jsou rozhodné pro zjištění nároku na dávku státní sociální podpory. Dle žalovaného žalobce nedoložil doklady požadované ve výzvě ze dne 6. 11. 2023, ze dne 24. 11. 2023 a ze dne 5. 12. 2023 potřebné pro vyhodnocení nároku na dávku, ačkoli k tomu byl písemně vyzván a byl upozorněn na následky nesplnění výzvy. Nebyla doložena první strana vyúčtování elektrické energie; nedoplnil do žádosti dítě a matku dítěte; nedoložil vyplněné a podepsané formuláře „Doklad o výši čtvrtletního příjmu“ za společně posuzovanou osobu za 2. čtvrtletí roku 2023 a 3. čtvrtletí roku 2023; k žádosti o příspěvek na bydlení nedoložil doklad o podání žádosti o povolení k pobytu pro X., nar. X. (doklad o potvrzení rezervace není dostačující). K otázce vyzvání účastníka řízení prvoinstančním orgánem k dopsání do žádosti dítěte a doložení dalších náležitostí odvolací orgán uvádí, že úřad práce správně vycházel z doložené dočasné dohody o péči o dítě. V této dohodě je uvedeno, že je platná k datu 1. 10. 2023 s platností na dobu neurčitou. Dítě X., nar. X., bude žít se svým otcem v X., zatímco matka pokračuje ve své práci v X., v X. Tato dohoda nahradila dohodu o péči ze dne 15.11.2022, a proto dítě musí být uvedeno v žádosti a musí být za něj doloženy potřebné formuláře. K námitce účastníka řízení, že úřad práce telefonny nebere, odvolací orgán uvedl, že řízení se telefonicky ani elektronickou poštou nevede.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

12. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ustanovení § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s.ř.s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
13. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s.
14. Podle ust. § 24 odst. 1 z.s.p., ve znění účinném od 1. 1. 2023, *nárok na příspěvek na bydlení má vlastník nebo nájemce bytu, jestliže a) náklady na bydlení přesahují částku součinu rozhodného příjmu vlastníka, nebo nájemce bytu a společně posuzovaných osob a koeficientu 0,30 a současně b) součin rozhodného příjmu a koeficientu 0,30 není vyšší než částka normativních nákladů na bydlení.*
15. Podle ust. § 61 odst. 2 z.s.p. *byl-li příjemce dávky vyzván příslušným orgánem státní sociální podpory, aby osvědčil skutečnosti rozhodné pro nárok na dávku, její výši nebo výplatu, je povinen této výzvě vyhovět, a to ve lhůtě do osmi dnů ode dne doručení výzvy, neurčil-li orgán státní sociální podpory delší lhůtu; neučiní-li tak v určené lhůtě, může být výplata dávky zastavena, dávka může být odejmuta nebo nepřiznána, jestliže příjemce byl ve výzvě na tento následek prokazatelně upozorněn.*
16. Podle ust. § 68 odst. 1 z.s.p., ve znění účinném od 1. 7. 2023, *žádost o dávku musí obsahovat kromě náležitostí stanovených správním řádem b) v případech, kdy je přiznání dávky podmíněno příjmem, 1. doklad o výši příjmu oprávněné osoby a společně s ní posuzovaných osob v rozhodném období v případech, e) doklad o tom, že byt je užíván na základě nájemní nebo podnájemní smlouvy k celému bytu, služebnosti užívání celého bytu nebo na základě vlastnictví k nemovitosti,*

doklad o výši nájemného a doklady o výši a nákladech uvedených v § 25 odst. 1 písm. c), jde-li o žádost o příspěvek na bydlení.

17. Soud předesílá, že na rozhodnutí správního orgánu I. stupně a napadené rozhodnutí je nezbytné nahlížet jako na jeden celek. Při posouzení jejich obsahu zjistil, že obě rozhodnutí obsahují všechny základní náležitosti podle § 68 s.ř.: výrokovou část, odůvodnění a poučení. Výroková část vždy obsahuje vymezení věci (jde o žádost o příspěvek na bydlení ode dne 4. 7. 2023, popř. rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně), označení žalobce jako účastníka řízení i označení ustanovení, podle něhož bylo rozhodnuto. Odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně je sice stručné, přesto z něj srozumitelně vyplývá, že žalobce byl v řízení písemně vyzván k osvědčení rozhodných skutečností a byl upozorněn na to, že nesplnění výzvy může mít za následek zamítnutí žádosti. Jelikož žalobce výzvě nevyhověl, správní orgán I. stupně bez osvědčení rozhodných skutečností žádost o dávku zamítl. Totožně průběh správního řízení rekapituloval žalovaný. Ten se přitom v odůvodnění zabýval podrobně skutečnostmi, které vyplývají ze správního spisu, konkrétně se jedná o náležitosti žádosti a o podmínky nároku na dávku - příspěvek na bydlení.
18. Ačkoliv je odůvodnění napadeného rozhodnutí podrobnější, nevyplývá z něj, že by v něm žalovaný zásadně změnil či dokonce nahrazoval úvahy správního orgánu I. stupně. Také žalovaný totiž dospěl k totožnému závěru jako správní orgán I. stupně, tedy že žalobce přes výzvu správního orgánu I. stupně neosvědčil rozhodné skutečnosti pro nárok na dávku, její výši a výplatu a že bez tohoto osvědčení nebylo možné o dávce rozhodnout. Napadené rozhodnutí a potažmo též rozhodnutí správního orgánu I. stupně netrpí žádnou vadou, která by měla za následek jeho nesrozumitelnost či nepřezkoumatelnost. Odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů je přitom zcela ve shodě s obsahem správního spisu, z něhož uváděné skutečnosti vyplývají a mají v něm oporu.
19. Nejvyšší správní soud se v rozsudku ze dne 22. 3. 2017, č. j.: 3 Ads 90/2016-46, zabýval situací, kdy žadatel o dávku – příspěvek na bydlení na výzvu správního orgánu nedoložil rozhodné skutečnosti, a posuzoval, zda nevyhnutelným následkem nesplnění výzvy správního orgánu mělo být zamítnutí žádosti o dávku podle § 61 odst. 2 z.s.p. Shledal, že „*stěžovatel nesplnil výzvu k osvědčení rozhodných skutečností. Vzhledem k tomu, že bez osvědčení těchto skutečností nebylo možné o dávce příspěvek na bydlení rozhodnout, žalovaný podle § 61 odst. 2 zákona o státní sociální podpoře zamítl žádost stěžovatele o dávku příspěvek na bydlení v souladu se zákonem. V této situaci se přitom jedná o jediný možný relevantní následek nesplnění výzvy, správní uvážení o jiném následku nesplnění výzvy zde není na místě.*“
20. Soud v této věci považuje za zásadní skutečnost, že žalobce ve lhůtě stanovené správním orgánem prvního stupně nesplnil jeho výzvu k doplnění a doložení požadovaných rozhodných skutečností a byl současně poučen o následcích jejího nesplnění. Podle ust. § 82 odst. 4 s.ř. *se k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Namítá-li účastník, že mu nebylo umožněno učinit v řízení v prvním stupni určitý úkon, musí být tento úkon učiněn spolu s odvoláním.* Proto nebylo podstatné, že vyžadované skutečnosti nebyly dle žalobce pro dané rozhodnutí potřebné nebo byly doplněny až v odvolacím řízení. Odlišný názor žalobce na důvodnost takové výzvy přitom bez dalšího nemůže ospravedlnit nesplnění povinností z ní vyplývajících.

21. Žalobce nedoplnil tyto skutečnosti uvedené ve výzvě ze dne 5. 12. 2023, č. j.: 199619/23/AB: první stranu vyúčtování elektrické energie, nedoplnil do žádosti dítě; nedoložil vyplněné a podepsané formuláře „Doklad o výši čtvrtletního příjmu“ za společně posuzovanou osobu za 2. čtvrtletí roku 2023 a 3. čtvrtletí roku 2023, k žádosti o příspěvek na bydlení nedoložil doklad o podání žádosti o povolení pobytu pro X., nar. X.
22. Soud dále posuzoval, zda nevyhnutelným následkem nesplnění výzvy správního orgánu I. stupně skutečně mělo být zamítnutí žádosti o dávku podle § 61 odst. 2 z.s.p.
23. Žalobce doložil první stranu vyúčtování elektrické energie až po vydání rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Podmínkou nároku na příspěvek na bydlení je posouzení normativních nákladů na bydlení. Mezi tyto náklady patří dle § 25 odst. 1 písm. c) z.s.p. náklady za energii, tj. kompletní vyúčtování elektrické energie (ostatní podklady nebyly v daném ohledu dostatečné, a to specificky k vyúčtování elektrické energie ani žalobcem uváděný výpis z SVJ). Argumentace žalobce ohledně nedostatku informací o následcích nedoložení zde neobstojí. Ve výzvě byl totiž řádně poučen, že při nesplnění povinnosti předložit uvedené dokumenty, mu dávka nebude přiznána.
24. Dále žalobce nedoložil výše uvedené skutečnosti týkající se osoby X. Vzhledem k nevyhovění výzvě a nepředložení těchto skutečností již nemá vliv na věcné posouzení, pokud žalobce až v odvolacím řízení (po vydání prvostupňového rozhodnutí) zaslal přípis, ve kterém konstatoval: *„dle instrukcí advokáta sděluji, že žádám o příspěvek na bydlení pouze za svou osobu. Nejsem otcem osoby X., neboť mé otcovství nebylo určeno v souladu s platnou legislativou žádným z povolených důvodů.“* Žalobce vytvořil skutkový rozpor, když v prvoinstančním správním řízení doložil dočasnou dohodu o péči dítěte ze dne 1. 10. 2023, ze které vyplývá, že dítě žije a bude dál žít s otcem v X. Dále žalobce doložil návštěvy a ošetřování/registrace u dětského lékaře, potvrzení o podané žádosti o udělení českého občanství dítěte X. a letenky. Nedůvodná je i námitka, že je dohoda o péči o dítě neplatná. Tuto informaci měl sdělit žalobce slovně několikrát násobně při telefonickém a osobním hovoru. Soud se ztotožnil s argumentací žalovaného. Prvoinstanční orgán a následně ani žalovaný nemohli automaticky vyloučit nezletilé dítě z okruhu společně posuzovaných osob, když na základě rozporných tvrzení nebyla osvědčena skutečnost, že dítě nemá být osobou společně posuzovanou (naopak novější dohoda ze dne 1. 10. 2023, jejíž zneplatnění nebylo doloženo, svědčila pro soužití dítěte s žalobcem).
25. Z ničeho nevyplývá, že by se správní orgány dopustily v žalobcově věci takových procesních vad, jež by měly vliv na zákonnost rozhodnutí o věci samé. Argument žalobce, že mu byla upřena možnost se vyjádřit k podkladům rozhodnutí, neobstál. Ze správního spisu bylo soudem zjištěno, že se žalobce kontinuální komunikací skrz elektronickou poštu a datovou schránku vyjadřoval k celému průběhu správního řízení v prvním i druhém stupni. Z protokolu ústního jednání ze dne 5. 3. 2024, č. j. 450150/24/AB, dále vyplývá, že žalobce požadoval nahlížení do spisu bez předchozí žádosti. Na místě mu nahlížení umožněno nebylo z důvodu nepřipraveného spisu. Žalobce byl během ústního jednání informován o možnosti podat si žádost o nahlížení do spisu. Skutkový stav byl správním orgánem spolehlivě zjištěn. Žalobce se mohl ke všemu podstatnému vyjádřit a doplnit podklady, bylo pečlivě přihlíženo ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, a napadené rozhodnutí nepostrádá řádné odůvodnění.
26. Navíc, k tvrzenému neseznámení s podklady lze uvést, že podstatou věci bylo nedoložení podkladů rozhodnutí na základě výzev, které byly žalobci zaslány a s nimiž se tak mohl (a

měl) řádně seznámit; rozhodnutí bylo založeno na nedoložení podkladů žalobcem, nikoliv na podkladech, jež by shromáždily správní orgány a neseznámily s nimi žalobce; za daných okolností by proto neseznámení žalobce s podklady ani nemohlo mít vliv na zákonnost rozhodnutí o věci samé. Obdobný závěr (byť ve vztahu k cizinecké věci, avšak přiměřeně aplikovatelný obecně) vyslovil i Nejvyšší správní soud v právní větě k rozsudku ze dne 4. 3. 2011, č. j.: 5 As 2/2010 – 51: „*Pokud správní orgán vyzval žadatele k předložení zákonem stanovených náležitostí žádosti o vydání povolení k trvalému pobytu a zároveň ho řádně poučil o následcích nesplnění této výzvy, neporušil § 36 odst. 3 správního řádu z roku 2004 tím, že po marném uplynutí stanovené lhůty žádost podle § 87k odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, bez dalšího zamítl.*“

27. Podstatou věci bylo zamítnutí žádosti o dávku pro nevyhovění výzvě správního orgánu. Žalobce nedoložil kompletní vyúčtování elektrické energie a nedoložil další skutečnosti posuzované osobou. Nebylo proto třeba jakkoliv doplňovat dokazování, a to ani přiloženou fotokopii X. rodného listu X. ze spisu v řízení o žádosti o rodičovský příspěvek, který žalobce označil za neplatný.
28. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
29. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 29. srpna 2024

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce